

KARHU JA TÄHTI

2/2018

KARHULAN TEOLLISUUSPUISTON
TIEDOTUSLEHTI

HOVIN
TAIDEKESÄ
ONNISTUI HIENOSTI

EAGLE FILTERS
ON LAJISSAAN
MAAILMAN PARAS

TEOLLISUUSPUISTO
VAKUUTTI MINISTERI
ANTTI HÄKKÄSEN

KARHULALLE
HAETAAN
POTKUA UUDELLA
OSAYLEISKAAVALLA

KARHU JA TÄHTI 2/2018

- 2 TEOLLISUUSPUISTOLAISET OVAT ILOISEN HEITTÄYTYVÄISTÄ SAKKIA
- 4 EAGLE FILTERS ON LAJISSAAN MAAILMAN PARAS
- 6 VALOKUVAAJA SOFIA VIRTANEN: HAAVEENA ISOT TAIDEPROJEKTIT
- 8 LUUPIN ALLA MYÖS JOEN JA KESKUSTAN SUHDE
- 10 HOVIN TAIDEKESÄ ONNISTUI HIENOSTI
- 12 SAVOY-MALJAKKO KORISTAA SYNNYINSIJANSA SEINÄÄ
- 14 TEOLLISUUSPUISTO VAKUUTTI ANTTI HÄKKÄSEN
- 15 TUOMO RAKASTI ELÄMÄÄ JA IHMISIÄ

KUSTANTAJA: KARHULAN TEOLLISUUSPUISTOYHDISTYS RY
PÄÄTOIMITTAJA: HANNU OKSANEN, P. 010 234 6642,
HANNU.OKSANEN@DAKAR.FI

TUOTANTO: MEDIATEHDAS DAKAR OY, WWW.DAKAR.FI

KUVAT: JUKKA KOSKINEN
GRAAFINEN SUUNNITTELU: MARJUT ORENIUS
ONKO SINULLA JUTTUIDEA? KERRO SE MEILLE.
HANNU.OKSANEN@DAKAR.FI
WWW.KARHULANTEOLLISUUSPUISTO.FI

TEOLLISUUSPUISTOLAISET OVAT

ILOISEN HEITTÄYTYVÄISTÄ SAKKIA

TOUKOKUUN 17. PÄIVÄN ILLANSUUSSA KARHULAN KESKUSTASSA liikehti melkoisen outoa, mutta iloista väkeä. Muut kadun tallaajat olivat niksauttaa niskansa, autot seisoivat valoissa liikahdatta vihreältä punaiselle, jopa yli lentäneiden lentokoneiden väitettään hiljentäneen. No, tietysti näin kävi, koska teollisuuspuistolaiset viettivät taas ratkiriemukasta yhdessäolon juhlaansa. Luontopolku 2018 järjestettiin tänä vuonna keskellä kylää, seuratalo Sammossa, perinteinen suunnistusreitti oli puolestaan rakennettu Jokipuistoon.

JA HOMMAHAN LÄHTI HETI IHAN KÄSISTÄ, sillä tämänvuotinen teema: Musiikin maailma, oli saanut väen panemaan todella parastaan, jotta koodin mukainen pukeutuminen ja elämäntyyli olivat niin viimeisen päälle, että ja jotta. Tällä kertaa kisailevat bändit olivat ymmärtäneet vihdoin myös lahjonnan merkityksen, josta tuomaristo oli hyvinkin otettu.

NYT ILTAMAT OLIVAT MYÖS OHJELMALLISET, mutta se ei menoa haitannut eikä silti, stand up -koomikko **Patronen** oli hauska mies. Ja kun tuli tanssin

aika, niin silloin myös tanssittiin. Housebändimme, Ihmeneloset piti huolen, että lattia oli täynnä loppuun saakka, vaikka telkarista tuuppasikin lätkää. Ja niinhän siinä sitten kävi, että parhaasta pukeutumisesta palkittiin Sulzerin **KISS-joukkue** mutta terävintä älyä ja oivaltavuutta vaativan suunnistuksen ylivoimainen voittajajoukkue oli **Diapam Dingo** suoraan Wiljamin terkkarista. Heidän edukseen koituivat myös ylivoimaisen seisauttavat ja suorastaan päätä huimaavat lahjukset.

EAGLE FILTERS

ON LAJISSAAN MAAILMAN PARAS

EAGLE FILTERS ON ROMAHTANUT KOLMESTI JA PALANUT KERRAN. SIITÄ HUOLIMATTA SE ON MARKKINAJOHTAJA.

”

TÄNÄ VUONNA ON INVESTOITU VOIMAKKAASTI MYYNIN KEHITTÄMISEEN MUUN MUASSA PALKKAAMALLA MYYNTIJOHTAJA, SYYSKUUSSA ALOITTI EAGLE FILTERS INC -TIIMI YHDYSVALLOISSA KAHDEN MYYNTI-INSINÖÖRIN VOIMIN JA SUOMEEN PALKATAAN LISÄÄ MYYNTIVOIMAA VIENTIIN VIELÄ ENNEN VUODEN LOPPUA, KERTOO TOIMITUSJOHTAJA JUHA KARILUOTO

KAASUTURBIINILAITOKSILLE imuilmansuodattimia valmistava Eagle Filters on selvinnyt kolmesta markkinoiden romahduksesta ja tuotantotilojen täystuhosta. Kaasuturbiinilaitosten ilman-suodatinratkaisujen tekijänä Karhulan teollisuuspuistossa toimiva yritys on tällä hetkellä omalla kapealla tuotealueellaan yksi merkittävistä toimijoista maailmassa.

Ja nyt, kun pahimmalle kilpailijalle vielä sattui laadullinen kömmähdys, toimitusjohtaja **Juha Kariluoto** uskaltaa jo sanoa sen ääneen.

- Eagle Filters on tällä hetkellä teknisesti lajissaan myös maailman paras ja luotettavin.

TAKKUINEN TAIVAL

Helpoimman kautta vuonna 1995 perustettu Eagle Filters ei asemaansa huipulla ole suinkaan saavuttanut. Alkuajat olivat Kariluodon mukaan hankalia. Sitten saatiin ensimmäinen vientikauppa Unkariin vuonna 1999 ja sen jälkeen myös Englantiin ja Saksaan.

Nykyisin lähes pelkästään voimalaitosten suodattimiin erikoistunut yritys teki alussa myös ilmanvaihtosuodattimia asuntoihin, julkisiin kiinteistöihin ja teollisuuden pölynpoistoon. Kasvu oli 2000-luvulla nopeaa, mutta sitten alkoivatkin vaikeudet.

Materiaalitoimintojen kanssa sattui hasardi, sitten iski maailmanlaajuinen lama ja tilaukset loppuivat muutamaksi kuukaudeksi kokonaan.

Kolmas romahdus liittyi kansainväliseen hiilidioksidien päästökauppaan.

- Maakaasun veroa Suomessa nostettiin ”risupaketin” osana ja samaan aikaan EU pilasi päästökaupan myöntämällä ilmaisia päästöoikeuksia noin sata kertaa liian ison määrän, ja hiilidioksiditonnin hinta romahti.

- Tämän seurauksena kaasulaitoksia laitettiin koipalioihin, kivihiililaitoksista tuli kannattavia ja uusiakin biovoimalaitoksia muutettiin kivihiilellä toimiviksi.

Kaasuturbiinien suodattimia valmistavan Eagle Filtersin liikevaihto putosi.

TULIPALO SIIRSI TUOTANNON VIROON

Lokakuussa vuonna 2015 Eagle Filtersiä kohensi vielä yksi iso menetys, kun sen tuotantotilat Kolkkalassa tuhoutuivat tulipalossa täysin. Palo sai alkunsa alaikäisten nuotioleikeistä rakennuksen läheisyydessä.

Tulipalon jälkeen Eagle Filtersin oli pakko ja helpokin siirtää suodattimien valmistaminen Viroon. Yhteistyötä virolaisten kanssa yritys oli tehnyt jo parikymmentä vuotta alemman tasoisten suodattimien kanssa.

Virossa Eagle Filtersin suodattimia tekee noin kaksikymmentä henkilöä. Karhulassa hoituu tuotekehitys ja myynti vajaan kymmenen henkilön voimin.

Kariluodon mukaan pari viime vuotta töitä on saanut tehdä rauhassa.

- Tänä vuonna on investoitu voimakkaasti myynnin kehittämiseen muun muassa palkkaamalla myyntijohtaja, syyskuussa aloitti Eagle Filters Inc -tiimi Yhdysvalloissa kahden myynti-insinöörin voimin ja Suomeen palkataan lisää myyntivoimaa vientiin vielä ennen vuoden loppua.

Myös Kiina ja ylipäänsä Aasia on hyvä markkina-alue. Kilpailu on kovaa, mutta muutamassa vuodessa Eagle Filtersin on tarkoitus kasvaa myös markkinaosuudella mitattuna merkittäväksi toimijaksi.

LUONNON PUOLESTA

Eagle Filtersin valtti kilpailussa on sen suodatinratkaisujen tuoma energiansäästö. Sen tuotteilla on yksi patentti ja toinen hakemus on sisällä. Korkea laatu, luotettavuus ja energiatehokkuus ovat Eagle Filtersin suodattimien tärkeimmät ominaisuudet.

Kolmen kotkalaismiehen aikanaan perustaman yrityksen pääomistaja on nykyään Loudspring Oyj 67,6 prosentin osuudella ja henkilöosakkailla loput. Loudspring Groupin toimintaidea perustuu luonnonvarojen sääntämiseen ja esimerkiksi vuonna 2017 Eagle Filtersin tuotteilla vähennettiin teollisuuden CO₂ -päästöjä Kotkan asukkaiden vuosipäästöjä vastaava määrä.

EIJA ANTILA

VALOKUVAAJA SOFIA VIRTANEN
VIIHTYY HYVIN KARHULAN
TEOLLISUUSPUISTON
YMPÄRISTÖSSÄ.

HAAVEENA ISOT TAIDEPROJEKTIT

VALOKUVAAJA SOFIA VIRTANEN LÖYSI TOIMIVAT TILAT STUDIOOLLEEN TOIMISTOTALO
OTSOSTA. ASIAKKaidEN ON HELPPOA TULLA KARHULAAN NIIN IDÄSTÄ KUIN LÄNNESTÄKIN.

NUORENA TYTTÖNÄ SOFIA VIRTANEN oli toimittajaharjoittelijana Kymen Sanomissa. Kirjoittaminen ei aivan tuntunut omalta jutulta, mutta valokuvauksesta hän innostui.

Sittemmin Virtanen on kouluttautunut erityisesti muotokuvaajaksi ja oppia hän on saanut muun muassa mainosvalokuvaaja **Boris Fagerströmiltä**.

TAKAISIN KOTIIN

Oma valokuvaamo Virtasella on ollut kymmenen vuotta, ensin Haminassa ja nyt Karhulan Teollisuuspuistossa, toimistotalo Otson ensimmäisessä kerroksessa. Karhula on Virtasen yritykselle luonteva paikka, onhan hän itsekin Karhulasta kotoisin ja siellä koulunsaikin käynyt. Muutto isovanhempien taloon Käpylään sulki ympyrän lopullisesti.

- Etsin sopivia tiloja studiolleni pari vuotta, eikä millään tahtonut löytyä paikkaa, jonne olisi helppo tulla autolla ja hinta olisi kohdallaan.

- Tässä E18-tien varrella sijainti on hyvä ja asiakkaiden on helppo tulla niin idästä kuin Helsingin suunnasta, Sofia Virtanen sanoo.

TARINALLISIA HENKILÖKUVIA

Virtasen työn ydintä on kuvata ihmisten arkea ja juhlaa: lapsi- ja perhekuvat, valmistajaiskuvat, rippikuvat, häät ja hautajaiset. Mutta myös tuotekuvausta ja tapahtumien dokumentointia.

- Pyrin saamaan henkilökuvista tarinallisia.

Aurinkoisen kesän vuoksi studiolla ei juuri ollut käyttöä, sillä ihmiset haluavat mieluiten tulla kuvatuiksi ulkona. Studio on ulkopuolinen elämä kiehtoo Virtasta muutenkin monin tavoin.

Yksi esimerkki siitä on se, että hän opiskelee parhaillaan palvelumuotoilua Xamkin Kouvolan kampuksella. Siis sitä, miten yritys tuottaa palvelua asiakkaalle asiakaslähtöisesti

MIELUITEN OSANA ISOA TYÖRYHMÄÄ

Jollei kassavirtaa tarvitsisi miettiä lainkaan, Virtanen tekisi mieluiten taidekuvausprojekteja osana isoa työryhmää, yhteistyötä mallien kanssa. Erityisesti naisten kuvaaminen on kiinnostavaa ja helppoakin. Projektit päättyisivät aina näyttelyyn.

Toisaalta yhtä lailla Virtasen maailmasta löytyvät myös autot, tuli, palomiehet. Virtanen on ikuistanut kamerallaan viiden auton viimeiset hetket.

- Mutta en Sunilassa, Virtanen virnistää.

Tulevaisuudessa Virtanen haluaisi tutkia kamerallaan äidin ja lapsen välistä suhdetta.

- Imetys on tärkeä asia, josta pitäisi puhua nykyistä enemmän ja tuoda esille.

MONESSA MUKANA

Jatkuva opiskelu ja kouluttautuminen, mutta myös kurssien pitäminen muille, on niin ikään tärkeä osa Sofia Virtasen elämää. Eri-laiset workshopit ja yhteydenpito muihin kuvaajiin on olennaista kuten myös yhteistyö paikallisten kameraseurojen, koulujen ja yritystenkin kanssa.

Pidän esimerkiksi eri kohderyhmille räätälöityjä kursseja.

Kymin lentokentän inspiroivassa ympäristössä Virtanen on pitänyt kahtena keväänä muotokuvauskurssin, jossa lentokoneista, rakennuksista ja luonnosta on syntynyt koneromantiikan tuoksuinen kulissi pin up -tyttöjen kuvauksille.

Viime vuonna Sofia Virtanen julkaisi omakustanteena taidekirjan Huvikumpu yhdessä **Hilkka Kyläkorven** kanssa. Huvikumpu sisältää Virtasen kuvia autiotaloista kymmenen vuoden ajalta ja Kyläkorven tarinoita ja runoja.

Autiotalojen kohtalo ja kauneus kiehtovat minua.

EIJA ANTILA

LUUPIN ALLA MYÖS JOEN JA KESKUSTAN SUHDE

NUUPAHTANEELLE
KARHULALLE HAETAAN
POTKUA UDELLA
OSAYLEISKAAVALLA.

KOTKAN KAUPUNKI on käynnistänyt prosessin, joka tähtää Karhulan keskustan elävöittämiseen. Osana prosessia syntyy keskustan osayleiskaava. Kaavatarkastelun pontimena on Karhulan kaupallisen vetovoiman ja ympäristön viihtyvyyden heikkeneminen.

Kaavan tavoitekeskusteluun pyritään joukoistamaan mahdollisimman monia ihmisiä ja toimijoita. Myös Karhulan teollisuuspuisto yhdistys on kutsuttu mukaan keskusteluihin.

IHMISET TEKEVÄT ELÄMÄN

Ensimmäinen osa kaavatyöstä eli osallistumis- ja arviointisuunnitelma on valmis. Kaupunkisuunnittelujohtajan **Markku Hannosen** mukaan tavoitekeskustelu saa kestää mahdollisimman kauan, jonnekin saakka keväällä, jotta kokonaiskuva tavoitteista syntyy.

Kaupunkisuunnittelussa tiedostetaan se, että pelkkä kaavatyö ei riitä Karhulan elinvoimaisuuden parantamiseksi.

- Kaava on välttämätön väline. Olemme kuitenkin oppineet, että vaikka meillä onkin paljon osaamista fyysisen ympäristön suunnittelusta, sillä emme pääse pitkälle.

- Ihmiset tekevät elämän, sanoo Hannonen ja korostaa, että tärkeää on päästä myös kaavan toteuttamiseen asti.

Selvityksistä ensimmäinen koskee kanjonin kattamisen vaihtoehtoja, teknisessä mielessä, ja kustannuksia. Hannosen mielestä on pohdittava, onko kanjonin kattaminen suurella kaupallisella toimijalla sittenkään Karhulan juttu vai olisiko sittenkin keskityttävä elävään toriin ja sen ympäristöön 50-lukulaisine mittakaavoineen.

PAKKOLIITOKSEN HAAVA

Keskusteluissa on Hannosen mukaan noussut selvästi esiin Karhulan alueen omaleimaisuus, joka kumpuaa paikallisesta teollisuudesta, Kymijoen ja ympäröivästä maaseudusta. Toistaiseksi ei ole tullut esiin avainideaa, johon kaikki muu pohjautuisi. Hänen mielestään on kysyttävä, mikä on Karhulan ydinidentiteetti, jota halutaan vahvistaa.

Monen karhulalaisen sielussa on yhä vuonna 1977 tehdyn pakkoliitoksen viiltämä haava. Moni myös haluaisi jo unohtaa koko asian. Tosi asia kuitenkin on, että 70-luvun alussa väkimmäältäään Suomen suurimpana kauppalana Karhula haki kaupunkioikeuksia, mutta monen vuoden odottelun jälkeen haaveet murskautuivat valtioneuvoston pakkoliitospäätökseen.

Karhulassa ollaan yleisesti sitä mieltä, että Karhulan kehitys päättyi

pakkoliitokseen, jonka seurauksena palvelut valuivat yksi toisensa jälkeen Kotkansaarelle.

JOKIKAUPUNKI

Osayleiskaavassa tarkasteltava alue ulottuu idässä Ratakatuun, lännessä Kymijoen Korkeakosken haaraan ja pohjoisessa Kymin kirkkoon.

Hannosen mielestä voisi olla hyvä idea kehittää Karhulaa jokikaupunki-idean pohjalta moottoritien alapuoliselle osalle asumispainotteisena alueena venevalkamineen.

- Kotka ei oikein missään ole vielä ottanut tatsia jokeen.

Päinvastaisesta esimerkistä käy Karhulan keskustenttä, joka katsoamallaan suorastaan kääntää selkänsä joelle.

EIJA ANTILA

HOVIN TAIDEKESÄ ONNISTUI HIENOSTI

ENSIMMÄINEN NÄYTTELY OLI
ERILAISTEN TAITEILIJOIDEN TÖISTÄ
KOOSTUNUT PELINAVAUS.

KARHULAN TEOLLISUUSPUISTOYHDISTYKSEN JA KARHULAN HOVIN yhteistyössä järjestämä ensimmäinen Hovin taidekesä -näyttely onnistui hyvin.

- Olemme näyttelyn saamaan vastaanottoon todella tyytyväisiä. Vieraskirjojen täyttymisen perusteella voi sanoa, että väkeä on käynyt paljon, toteaa yhdistyksen toiminnanjohtaja **Hannu Oksanen**.

Näyttelystä saadun palautteen mukaan ihmiset ovat olleet todella iloisia siitä, että Karhulan Hovin kaltaiseen historialliseen ympäristöön on tuotu taidetta.

- Näyttely on herättänyt paljon hyvää mieltä.

Kesänäyttely oli avaus, joka saanee jatkoa ensi vuonna. Hovin omistaja **Ismo Räty** on lupailut tiloja käyttöön seuraavaksi viideksi vuodeksi. Ensimmäisessä Hovin taidekesässä oli esillä seitsemän taiteilijan töitä. Taiteilijoiksi valikoitui Hannu Oksanen ja helsinkiläisen kuvataiteilijan **Maarit Björkman-Väliahteen** taiteilijajäseniä. Helsingistä olivat Maarit Björkman-Väliahdet, **Eila Ekman-Björkman** ja **Sakari Kannosto**, Joensuusta **Tuija Hirvonen-Puhakka** ja Kotkasta **Riikka Kronström-Johansson**, **Filipp Diatschenko-Jashenovitsh** ja **Linus Kagali**. Kotkalaisista Diatschenko-Jashenovitsh on alun perin Venäjältä ja Kagali Tansaniasta. Maarit Björkman-Väliahdet vieraili vuosi sitten Meripäivillä, yöpyi Karhulan Hovissa ja ihastui kartanomiljööseen. Vuosi jälkeen ihastuksen Karhulan Hovissa, sisätiloissa ja pihapiirissä avautui Hovin ensimmäinen kesänäyttely. Näyttelyssä yhdistyivät Björkman-Väliahteen ja karhulalaisen Hannu Oksanen visiot tuoda nykytaidetta kulttuurihistorialliseen ympäristöön. Näyttelyn ideoidut halusivat, että ryhmänäyttely palvelisi katsojia monipuolisuudellaan samalla, kun teokset kävisivät keskustelua keskenään. Näyttely käytti hyväkseen niin kartanon sisätilat kuin pihapiirinkin aina joenrantaa myöten.

SAVOY-MALJAKKO KORISTAA SYNNYINSIJANSA SEINÄÄ

LINUS KAGALI - OIKEA MIES, OIKEASSA PAIKASSA, OIKEAAN AIKAAN.

KESÄLLÄ TOTEUTUI KAKSI HANNU OKSASEN toivetta yhdellä kertaa. Karhulan Teollisuuspuisto sai esteettistä ehostusta, kun entisen Karhulan lasitehtaan seinään ilmestyi maalaus.

Seinämaalauksen toteutuminen oli Oksasen ensimmäinen toive ja toinen oli maalauksen aihe. Villa Maisemaksi ristityn rakennuksen seinää koristavassa muraalissa komeilee **Alvar Aallon** (kenties vähän **Ainonkin**) suunnittelema maailmankuulu Savoy-maljakko.

Karhulan Teollisuuspuisto ry:n toiminnanjohtaja Hannu Oksanen sanoo ihmetelleensä pitkään sitä, ettei Savoy-maljakon maineesta ja merkityksestä yhtenä suomalaisten eniten rakastamista esineistä ole otettu enempää irti sen syntysijoilla. Tai oikeastaan sitä ei ole hyödynnetty mitenkään.

Hyvinkin voi leikitellä ajatuksella, että Savoy-maljakon piirustukset piirrettiin ja ensimmäiset kappaleet puhallettiin saman seinän

sisäpuolella, jonka ulkokuorta maalaus kaunistaa. Aivan lähellä joka tapauksessa. Vuosi oli 1936 tai 1937, jolloin Karhulan-littalan lasitehdas järjesti muotoilun kutsukilpailun, jonka Alvar Aalto voitti.

Tällä hetkellä rakennuksen omistaa Andritz, jonka Kotkan yksikkö oli Villa Maisemassa ennen kuin se siirtyi Eagle-taloon Karhulaan. Omistajan ehtona seinämaalaukselle oli, että aihe liittyisi jotenkin rakennuksen historiaan. Enää paremmin se ei voisi liittyä.

Maalauksen maljakosta hyppivät kultakalat pois pyrkien. Aalto-maljakon ja kultakalojen yhdistelmä voi olla outo, mutta niinhän taiteessa usein on: ristiriitoja, surrealistisia yhdistelmiä, hämmäntäviä tulkintoja.

Voisivatko kultakalat esittää taiteilijan mielikuvitusta, vapaita ajatuksia, jotka eivät halua asettua määrättyihin rajoihin, tulla kahlituksi, vaan pyrkivät vapauteen? Muraalin maalannut tansanialainen **Linus**

Kagali ei tyrmää ajatuskulkua. Jokainen kokekoon ja tulkitkoon omalla tavallaan.

Villa Maiseman seinään syntynyt muraali ei ole ensimmäinen Linus Kagalin tekemä seinämaalauks. Kotimaassaan Tansaniassa hän teki niitä paljonkin esimerkiksi toimistojen ja kauppojen seiniin.

Taiteilijaksi Kagali ei ole saanut koulutusta. Taidot ovat itse opittuja ja lihasmuistiin tallennettuja.

- Nuorena rakastin piirtämistä.

Muotokuvien maalaaminen on ollut yksi Kagalin keskeisiä ilmaisumuotoja. Hän alkoi maalata ystäviensä potetteja ja lopulta elätti sillä hommalla itsensä. Kagali oli syntynyt 10-lapsiseen perheeseen nuorimpana.

Savoy-muraalin maalajaksi Linus Kagali päätyi, koska osasi maa-

lata ja koska sattui olemaan työkokeilussa Mediatehdas Dakarissa. Maalarin lahjansa hän oli jo aiemmin kesällä näyttänyt Karhulan Hovin ensimmäisessä kesänäyttelyssä.

Suomeen Linus Kagali tuli ensi kertaa vuonna 2001, kolmen kuukauden pituiselle ihmisoikeuksia käsittelevälle kurssille.

- Pidin suomalaisesta koulutusjärjestelmästä.

- Palasin kotimaahan, mutta pian hain sosionomian koulutuspaikkaa Tampereelta.

Sen jälkeen Kagali ei ole Suomesta pois muuttanut. Opintojen jälkeen Kagali pääsi viestintäalan töihin Alma Mediaan, kunnes muotoiluopinnot Kymenlaakson ammattikorkeakoulussa alkoivat 2009. Kagali valmistui teolliseksi muotoilijaksi 2014.

EIJA ANTILA

VAS. OIKEUSMINISTERI
ANTTI HÄKKÄNEN JA
AHLSTROM-MUNKSJÖN
JOHTAJA PEKKA
HELYNRANTA

TEOLLISUUSPUISTO VAKUUTTI ANTTI HÄKKÄSEN

MINISTERI TUTUSTUI PAIKKAAN,
JOSTA HÄNEN MUMMINSA ON
USEIN PUHUNUT.

OIKEUSMINISTERI ANTTI HÄKKÄNEN (kok.) tutustui Karhulan teollisuuspuistoon osana Kotkan-vierailuaan syyskuussa. Samalla Häkkänen pääsi näkemään ympäristöä, josta mummi on hänelle usein kertonut, nuoruutensa työpaikasta. Häkkäsen isän äiti on Karhulasta kotoisin ja oli aikoinaan työssä Karhulan lasitehtaalla. Sitten hän tapasi tulevan miehensä perheen mökkipaikkakunnalla Mäntyharjulla.

Mummin synnyinseutu ja Karhulan Teollisuuspuiston nykytila kotkalaisen hyvinvoinnin ja Suomen viestiteollisuuden kivijalkana tekivät Häkkäseen suuren vaikutuksen.

- Tämähän on aivan huikea juttu, Antti Häkkänen kommentoi, kun Sulzerin toimitusjohtaja **Markku Koponen**, Ahlstrom-Munksjön johtaja **Pekka Helynranta** ja Karhulan teollisuuspuistoyhdistyksen toiminnanjohtaja **Hannu Oksanen** esittelivät alueen historiaa ja nykypäivää.

Häkkäseen teki vaikutuksen erityisesti se,

että pitkä teollisuushistoria jatkuu samoilla sijoillaan yhä, vaikka liiketoiminta on pirstaloitunut yhden omistajan (Ahlströmin) yrityksestä moneksi eri yritykseksi. Yritysten verkostoituminen ja joustava sopeutuminen ovat taanneet sen, että Karhulassa ei ole käynyt kuten muualla Suomessa, jossa Karhulan kaltaiset ruukit ovat useimmiten muuttuneet museoiksi.

**TÄMÄHÄN ON AIVAN
HUIKEA JUTTU.
ANTTI HÄKKÄNEN**

- Yritysten yhteinen historia ja arvopohja liimaavat yrityksiä varmasti yhteen ja tuovat omaa tekemisen meininkiä, Häkkänen

arvioi ja sai isännät nyökkäilemään. Sielultaan useimmat ovat edelleen ahlströmiläisiä riipumatta siitä, miten yrityksen nimi nykyään kirjoitetaan – niin pomot kuin työmiehetkin.

Keskustelu työvoiman saatavuudesta nousi vierailun pääteemaksi. Häkkäsen mukaan se ei enää ole vain Länsi- ja Varsinais-Suomen ongelma, vaan vaivaa nyt jo koko Suomea. Karhulan teollisuuspuiston suurille yrityksille (Sulzer, Andritz ja Ahlstrom-Munksjö) työvoimapula on myös arkipäivää.

Häkkäsen mielestä rahan kaataminen vaikkapa koulutukseen tai työvoimapalveluihin ei ratkaise ongelmaa. Hänen mielestä taustalla on joitakin mystisiä asennejuttuja. Työtä ei enää välttämättä koeta tärkeäksi saati velvollisuudeksi.

Työvoimapula on johtanut siihen, että monessa yrityksessä mietitään sitä, uskaltaanko investoida ja kasvattaa liiketoimintaa. Häkkäsen mielestä tarvitaan laaja-alaista yhteistyötä, jotta kaikki työttömät saadaan töihin.

EIJA ANTTILA

TUOMO MUSTONEN 23.2.1963 – 19.9.20018

TUOMO RAKASTI ELÄMÄÄ JA IHMISIÄ

”Joko olette Sardiniasa?”

”Matkalla, matkalla...”

”Oli vanhoja maininkeja, ei kauheasti tuulta mutta keikutti aika kovasti, voin pahoin ja menin nukkumaan hyttiin. Siellä oli yllättäen hyvä olla. No se meni ohi ja tänään ihan ok.”

”Hyvinkö menee, joko susta tuli merimies?”

”Joo, tänään ajoin venettä koko päivän. Riku ja Markku hoiti purjeita. Ajettiin vastatuuleen joten joutui vaihtamaan halssia usein. Tää Bonifacio on hieno paikka...”

Näin meni **Tuomo ”Tumppi” Mustosen** ja hänen vaimonsa tekstailu Tumpin ja työkaverinsa **Markku Oksasen** välimeren purjehduksen aikana pari vuotta sitten. Miehet olivat castina Tumpin ranskalaisen ystävän ”Rikun” purjeveneessä. Rikukin oli Tumpin vanha työkaveri varhaiselta Ranskan komennukselta, jolta oli peräisin myös Tumpin sujuva ranskan taito.

Tälle purjehdukselle Tumppi ja Markku lähtivät, kun aihe oli tullut joskus puheeksi Andritzilla ja Tumppi ryhtyi tapansa mukaan välittömästi toimeen. Tumppi oli kyllä venemies, mutta purjehtiminen oli hänelle vieraampi laji. Markku ei tiennyt lajista mitään, mutta kukapa meistä ei purjehduksesta uneksisi. Tuulisella Välimerellä eteen voi tulla yllätyksiä, reissu oli silti hieno, joskin vaativa. Tumpista kehkeytyi pakollisen alkupahoinvoinnin jälkeen oiva purjehtija, merimies. Markku yritti selvitä naruista ja vinsseistä kapteeni Rikun äkseerausessa. Näin herrat kiertelivät Sardinian vesiä viikon päivät; peruspurjehdusretki, paitsi ettei ihan kuitenkaan. Tumpilla jo aiemmin todettu munuaissairaus oli edennyt siihen vaiheeseen, että hänellä oli mukanaan veneessä dialyysinesteytysvarusteet letkuineen ja nestepusseineen. Päivän

purjehduksen jälkeen Tumppi vetäytyi joka iltä keulapiikkiin ”tankkaamaan”. Sairaus oli kuitenkin sivuseikka, koska purjehdus oli jälleen uusi kokemus miehelle, jota kiinnosti kaikki ja varsinkin Elämä isolla Eellä. Tältäkin matkalta hän tuli iloisena kotiin kuten aina.

Tumppi valmistui diplomi-insinööriksi Lappeenrannan teknillisestä yliopistosta ja kuten niin moni muukin Karhulan poika, hän seurasi isänsä viitoittamaa tietä Teollisuuspuistoon. Täällä hän aloitti Ahlström Machinerylla, ehti vetää Korkeakosken kartonkitechdasta useamman vuoden, sieltä hän siirtyi Andritzille. Kuitulasille tehdyn pikavisiitin jälkeen, Tumppi siirtyi takaisin Andritzille, missä hän oli käynnistämässä suuria tehdashankkeita mm. Kiinassa ja Uruguayssa viime päiviin saakka. Kaikilla näillä työmaillaan hänet tunnettiin ystävällisenä ja hyväntahtoisena herrasmiehenä, joka ei hermostunut mistään saatikka joutunut riitoihin. Uruguayssa projekti oli erityisen hankala ja ongelmallinen mutta Tumppi ei antanut sen häiritä itseään ja niinpä paikalliset työtoverit huolestuivat kovasti, että mikä on miehessä vialla, kun hän ei suutu koskaan. Tumppi

Mustonen oli kaikin tavoin poikkeuksellinen ihminen, älykäs ja sivistynyt henkilö, jota leimasi analyttinen rauhallisuus ja hyväntuulisuus. Hän oli vieraista kulttuureista ja kielistä kiinnostunut kosmopoliitti ja ehdottomasti myös täysiverinen koneinsinööri, joka kuunteli moottoreiden musiikkia tarkoin korvin.

Sosiaalisena, uteliaana ja helposti tutustuvana Tumpilla oli erittäin laaja ystäväpiiri, joka ylsi Karhulan Sam’s Pubista, Ranskaan ja Uruguaysta Kiinaan asti ja kuten kaikki Tumpin tutuneet, läheiset, ystävät ja tuttavat kuin kylänmiehetkin tietävät, hänen sydämen sivistyksensä oli ainutlaatuista. Tumpilla oli poikkeuksellinen kyky tuoda ihmisiä yhteen ja ystävikseen, luontevasti itseään nostamatta. Sairaudenkin kohdatessaan hän sopeutui tilanteeseen, eli sen mukaan, ei hävennyt eikä valittanut, oli jopa utelias. Sairauskin oli asia, josta hän pystyi keskustelemaan luontevasti kenen tahansa kanssa.

Tuomo ”Tumppi” Mustosen yllättävä poistuminen, juuri kun sairauden piti olla voitettu, järkytti suuresti paitsi läheisiä myös työtovereita ja ystäviä. Meri oli hänelle rakas ja meri hänet kantaa myös viimeiselle matkalleen.

HANNU OKSANEN

KAUPPIAS KALLE KUSTAA BJÖRN (KESKELLÄ) MÖI RUOKATAVARAA
VIRKAILIJATALON KIVIJALASSA VUODESTA 1907 JATKOSODAN ALKAMISEEN
SAAKKA. KUVASSA MYÖS BJÖRNIN POJAT SAULI (VAS.) JA VILHO
SEKÄ MYYJÄ SAIMA ELOLINJA. ELLI MARTTILA (OIK.) ON VIEREISESTÄ
MARTTILAN KAUPASTA. KUVA ON 1920-LUVULTA.

WWW.KARHULANTEOLLISUUSPUISTO.FI
TOIMISTOTILOJA | VARASTOTILOJA | TUOTANTOTILOJA

KARHULA